

bruges til. Her kommer Dyrplagerimomentet frem, Dyret vandrer Resten af Livet manglende et nødvendigt Tilbehør. Den er blevet saa meget smukkere, den er fra en Bondehest blevet til en Adelshest og har opnaaet 100—150 Kr. mere i Pris, men det kan ikke gavne Hesten i særlig Grad.

Den største Del af Udvalget er nu enig om, at Kupering bør forbydes, og uden al Tvivl kommer Lovforslaget til at forlade dette Ting i en saadan Stand, at Kupering bliver forbudt deri. Det er jo imidlertid sikkert, at Udførsel af Heste ikke samtidig bliver forbudt, og alle, der forstaar sig paa Hestehandel — og det er blandt dette Tings Medlemmer ikke saa ganske faa —, siger mig nu, at Heste, der udføres fra Danmark, paa ganske faa Undtagelser nær bliver kuperet. Hvis det ikke er det her i Landet, vil de blive det hurtigt efter deres Afrejse fra Danmark for at opnaa denne Merpris af 100—150 Kr., som den danske Bonde herefter har givet Afkald paa. Her synes jeg, vi maa kunne træffe en fornøftig Foranstaltning. Tidt og mange Gange fødes indenfor det mindre Landbrug Føllet, jeg vil ikke sige som Medlem af Familien, men som en kær Gæst i Hjemmet, afholdt baade af voksne og Børn, og vokser op som Familiens Kæledægge, og ingen vil gøre det noget som helst ondt. Saa kommer den Dag, da Hesten er overflødig i Bedriften og skal sælges til Udførsel, eller uden at Handelsmanden siger til Ejeren, at han vil udføre den. Denne ved da ganske sikkert, at nogle Timer eller Dage efter Salget vil den blive underkastet den Operation, der hedder Kupering, men han ved ikke, om det bliver en kyndig og dygtig Mand, der udfører den, ej heller om Hesten bliver plejet og passet efter Operationen indtil Helbredelsen med den Kynighed, Omhu og Kærlighed, som vilde blive den til Del, hvis den var kuperet i Hjemmet.

Jeg mener, at Spørgsmaalet om Kupering eller Ikke-Kupering maa paa en eller anden Maade kunne knyttes sammen med Eksporten, saaledes at Bonden faar sine 150 Kr., som er hans pekuniære Fortjeneste, og tillige den gode Bevidsthed, at det Dyr, han leverer fra sig til Salg, ikke bliver Genstand for en inhuman Behandling, men bliver behandlet af en dygtig Dyrlæge og passet af ham og hans Familie, til Helbredelsen er indtraadt. Jeg har ikke fundet nogen Tilslutning i Udvalget, hvor jeg har omtalt Sagen, derfor har jeg skrevet et Par Linier i

Betænkningen, og jeg vil lægge alle dem her i Tinget, som forstaar sig paa, holder af og tjener Penge paa Heste og nødig vil se sig berøvet nogen Del af deres Fortjeneste, paa Sinde at finde paa en Udvej, hvorved Humanitet og Penge indgik en skøn Forening, og Hestene fik bedre Vilkaar end under en Lov, som vedtages i den Skikkelse, Lovforslaget har.

N. C. Jensen: Jeg agter ikke at stemme for noget af de Ændringsforslag, der er stillede; jeg er personlig en Modstander af denne Lov; jeg tror, at man ikke ved den naar det, man tilsigter, men kun at afstedkomme adskillige Ulemper. Jeg kan ikke se, at man naar andet, end hvad den humane Tankegang har kunnet bevirke rent praktisk. Loven vil, som sagt, volde adskillige Ulemper og Bekostninger, og jeg tror ikke, den vil gavne i human Henseende i nogen nævneværdig Grad. Naar det f. Eks. foreslaas, at Kastration af Dyr, der ikke er 4 Maaneder gamle, maa foretages af hvem som helst, medens den, naar de er 4 Maaneder gamle, skal foretages af en Dyrlæge, er det meningsløst. Skal det være en human Foranstaltning, der her indføres, forstaar jeg mig ikke paa det. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale min Uvillie imod en Lov som denne, og denne Uvillie har ikke fortaget sig; jeg agter ikke at stemme for noget af disse Ændringsforslag og heller ikke for Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling.

Slebsager: Jeg slutter mig fuldstændigt til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) og agter at indrette min Stilling til Lovforslaget derefter.

Justitsministeren (Zahle): Som Ændringsforslagene er stillede af de forskellige Flertal og Mindretal, er Afstemningen ved anden Behandling ret vanskelig. Der er et Flertal, som stiller Ændringsforslag om en ny Affattelse af § 2, hvori der er opstillet en hel Række Bestemmelser, af hvilke, som det viser sig, nogle Medlemmer er enige i de fleste, andre skiller sig ud paa nogle Punkter og atter andre paa andre Punkter. Det bliver overordentlig vanskeligt at stemme over alle disse Ændringer og komme til et Resultat, der er Udtryk for, hvad et Flertal her i Tinget vil.

Det af Flertallet stillede Ændringsforslag til § 2 indeholder foruden en hel Række Bestemmelser, som næsten alle Udvalgets Medlemmer er enige om, den